

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Exercitium quo mane, aut quandocunq[ue] volueris, Deo effundas cor
tuum pro bona morte Can. XVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

pressum in mentem iucundissimum spiritum raperem atque transformarem, & ante conspectum summæ & adorandæ Trinitatis perducerem.

Hæc omnium amicorum meorum ad feliciter moriendum exercitia fuere, & etiam nunc sunt, quibus se omnibus diebus vitæ suæ ad mortem præpararunt, neque vllum vnquam diem omiserunt, in quo non vltimæ illius horæ memores essent, quando ex hac luce migraturi fuerint.

Modus alius quo se quisque ad mortem præparare possit.

CANON XIV.

Sunt qui velut præsentem mortem quotannis sibi exercitio quodam præfigunt, id est non aliter, atque si iam forent morituri, ad mortem parant, id est ad quinque dies continuos. Prima die, meditantur poenas atque infirmitates mortem præcedentes, atque horrorem mortis: ad quæ omnia se resignant. Altera die, de peccatis suis cogitant, illa tanta diligentia atque sedulitate confitendo, ac si post confessionem statim forent morituri. Itaque illam diem gemitibus & fletibus transigunt. Tertia die, ad sacram Eucharistiam, quasi viaticum pro exitu huius exilij summentes, quanto possunt feruore accedunt. Quarta die, pro vñctione sancti Spiritus, qua illuminentur atque emolliatur cordis sui duritia, Deum rogant assidue. Et hoc faciunt pro extrema vñctione. Quinta die, Deo feruentissimè supplicat pro morte spirituali, qua mundo & sibi ipsi perfecte moriantur, viuant autem Deo. Singulis autem his diebus possunt applicari Psalmi & orationes congruæ, nec non inuocationes Sanctorum, & tandem gratiarum actio pro omnibus beneficijs à Deo per totam vitam collatis.

Dies præparationis ad mortem qui sunt.

Consilium tempore mortis instantis.

CANON XV.

Filia in infirmitate constituta, præpara animam tuam Deo. De bonis tuis temporalibus in vita tua sic ordina atque constitue, vt post mortem tuam nec lis, nec querimonia nascatur. Vtilissimum est bona in vita agere, & misericordiaz operibus, dum viuus, peccata redimere. Quæcunque alijs pro te facienda committere vis, per te ipsam perficere stude. Nam si mories in æternum iueris supplicium, testamenti tui apparatus, pompa funeralis, atque elemosynæ ac sacrificia post mortem, quid conferent tibi damnatæ? Hæc mihi dum viuus sacrificia, vt non solum à peccatis libereris, sed etiam in gratia mea crescendo, ad damnationem non peruenias, sed à peccatis, me præseruante, in bonis operibus ad finem vsque peruenies. Morte accedente, fac vt à curis & occupationibus alijs tunc prorsus libera, mihi studeas immaculata, desiderabunda & fiducia plena occurrere, nihil de tuis operibus, sed de mea misericordia infallibili salutem tibi promittens: atque in hac fide & te ipsam, & vniuersa quæ in mundo sunt, prouidentia ac beneplacito meo committens, Sacramenta humiliter atque deuotè suscipias. Indulgencias quoque, quæ ex meis meritis habent virtutem, & Ecclesiæ pro thesauro à me datæ sunt, tamen si multi illis sapè, sicut & sanctissimis quibusque alijs, abusi sint, si habere potes, tibi facias applicari. Hoc enim & valde sancti vtriusque sexus homines, ijs miraculis celebres fecerunt.

Morte vrgente quid agendum.

Exercitium quo mane, aut quancumque volueris, Deo effundas cor tuum pro bona morte.

Dddd 3

CANON

Omnipotens æterne Deus, creator & amator meus, laudo, adoro, & benedicite, quod in peccatis & ægritudinibus meis ad eò misericorditer ac longanimiter me tolerasti vsq; ad hanc horam, ad quã tuis beneficijs me perduxisti, vitam & vitæ necessaria, angelicamq; custodiam mihi conferens indigno & contumelioso. Ah piè Deus, quis scit, si ad vesperam mihi viuendi terminus prorogabitur, aut quã mortem ego sortiar? Misericordissime Domine Deus & pater, da mihi contritionem, qua ex toto corde meo peccata mea, & quod te offenderim, desinem. Et non sinas animam meam de corpore egredi, nisi per misericordiam tuam sit tibi reconciliata, per tuam gratiam adoptata, tuis meritis atque virtutibus ornata, charitate perfectissima inflammata, & secundum omne beneplacitum tuum tibi accepta. Clementissime Domine Iesu Christe, si tibi quod desidero placeat, da mihi, licet indignissimus sim exaudiri, da mihi (quæso) in hac vita à peccatis meis omnibus per miserationes tuas infinitas, & per tuæ passionis merita purgari, vt moriens ex vehementi & vera contritione compunctus, & ardentissima charitate tibi vnitus, emigrem ad te dulcissimum redemptorem meum, ab omni damnatione ac purgatione alia immediatè liber atque securus. Nihilominus offero atque resigno me tibi, amantissime Iesu secundum omne beneplacitum tuum ed agendum & patiendum pro gloria tua: hoc vnum orans, vt memor sis fragilitatis, vilitatis, instabilitatis atque miseræ meæ, simulq; bonitatis & charitatis tuæ, vt nunquam derelinquas me, neque recedas à me, sed totum semperq; tu regas & possideas me secundum beneplacitum tuum, Amen.

Exercitium, quo infirmus seipsum suspirijs atque gemitibus (quia aliud vix potest) Deo resignet atque commendet, & vt eidem coniungi mereatur, feruenter desideret.

Precatio ad Patrem caelestem & oblatio Christi meritorumq; eius.

CANON XVII.

Omnipotens clementissime Pater, omnes pœnas & dolores, opprobria, verbera & conuitia, omnes aduersitates, incommoda & labores vnigeniti filij tui Iesu Christi agni immaculati, quæ in corpore suo sustinuit propter me, omnes etiam actus & singula membra eius propter me afflicta, sanguinem eius propter me fusum & pedibus conculcatum, animam quoque eius nobilissimam & piissimam propter me à dilecto corpore separatam, virtutes etiam & merita eius infinita: item vires animæ & corporis eius, & omnia in eo vitalia propter me in mortem tradita, & nihilo minus inseparabiliter diuinitati vnita, imò Christum totam benedictum filium tuum, Deum & hominem, omnipotentem & infirmum, despectum & gloriosum, miracula facientem & in cruce pendentem, tibi offero in expiationem & satisfactionem omnium peccatorum meorum atque totius mundi, & in mortificationem atque extinctionem malorum omnium passionum, affectionum ac vitiorum meorum, in suppletionem omnium negligentiarum mearum & in laudem & gratiarum actionem omnium beneficiorum tuorum. Deus propitius esto mihi miserissimo peccatori propter illum. Miserere mei ob amo-